

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ 25/2014
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Α΄
Συνεδρίαση της 27^{ης} Ιανουαρίου 2014

Σύνθεση:

Πρόεδρος : Μιχαήλ Απέσσος, Αντιπρόεδρος

του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους

Μέλη : Ανδρέας Χαρλαύτης, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Γαρυφαλία Σκιάνη, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Δημήτριος Μακαρονίδης, Αλέξανδρος Ροϊλός, Κυριακή Παρασκευοπούλου, Ελένη Πασαμιχάλη, Χριστίνα Διβάνη, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια : Γαρυφαλία Σκιάνη, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους.

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αρ. Α.Π. 1064/9-1-2014 έγγραφο του Υπουργείου Εξωτερικών/ ΣΤ' Γεν. Δ-νσης Προσωπικού, Διοικητικής Οργάνωσης και Οικονομικής Διαχείρισης.

Περίληψη Ερωτήματος: Ερωτάται: Εάν εφαρμόζεται η διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 11 του ΠΔ 169/2007 σε περίπτωση υπαλλήλου του διπλωματικού κλάδου του Υπουργείου Εξωτερικών, ο οποίος απεσπάσθη, άνευ αποδοχών, σε Διεθνή Οργανισμό για χρονικό διάστημα 5 ετών, για το οποίο χρονικό διάστημα δεν κατέβαλε στο Δημόσιο εισφορές.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Α΄ Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους εγνωμοδότησε ως ακολούθως:

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ:

Δια του ανωτέρω εγγράφου της ερωτώσης Υπηρεσίας, υπογεγραμμένου από τον Γενικό Γραμματέα, δίδεται το εξής ιστορικό:

Υπάλληλος του Διπλωματικού Κλάδου του Υπουργείου Εξωτερικών, ο οποίος διορίσθηκε το 1979, απεσπάσθη, άνευ αποδοχών, σε Διεθνή Οργανισμό για πέντε συνολικώς έτη, από το 1996 έως 2001, σύμφωνα με τις διατάξεις των, κατά περίπτωση, ισχυσάντων Οργανισμών του εν λόγω Υπουργείου (Ν. 419/1976, άρθρ. 107 παρ. 5, Ν.2594/1998, άρθρ. 61 παρ. 5), για το οποίο χρονικό διάστημα δεν κατέβαλε εισφορές στο Δημόσιο.

Η ερωτώσα Υπηρεσία υποβάλλει το υπό κρίση ερώτημα, εν όψει του ότι επίκειται η συμπλήρωση τριακονταπενταετούς πραγματικής δημοσίας υπηρεσίας του συγκεκριμένου υπαλλήλου αλλά και για την διασφάλιση της εφ' εξής ορθής εφαρμογής των κειμένων διατάξεων.

Σημειώνεται, ότι το εν λόγω ερώτημα συνοδεύεται από το υπ' αρ. 97201/2013/16-12-2013 έγγραφο του Γ.Λ.Κ./Γεν. Δ/νσεως Συντάξεων, η άποψη του οποίου (ΓΛΚ), εν όψει της διατάξεως της παρ. 8 του άρθρου 11,

είναι ότι ανήκει στην διακριτική ευχέρεια του υπαλλήλου η καταβολή ή μή των ασφαλιστικών εισφορών για συνταξιοδοτικό δικαίωμα, ότι όμως, αν δεν καταβληθούν, ο χρόνος δεν υπολογίζεται ως συντάξιμος και ότι αυτός θα αφαιρεθεί από την συντάξιμη υπηρεσία του υπαλλήλου. Επίσης, στο ανωτέρω έγγραφό του, το ΓΛΚ αναφέρει ότι, κατά την άποψή του, ο μή υπολογιζόμενος ως συντάξιμος χρόνος δεν μπορεί να χρησιμεύσει για την συμπλήρωση της τριακονταπενταετούς υπηρεσίας του υπαλλήλου, ότι οι σχετικές διατάξεις, όμως, αφορούν στην εφαρμογή διοικητικών διατάξεων και όχι συνταξιοδοτικών, περαιτέρω δε, αναφέρει ότι οι μνημονευόμενες στην παρ. 8 του άρθρου 11 του Π.Δ. 169/2007 διατάξεις των άρθρων 6 του Ν. 1902/1990 και 20 παρ. 2 του Ν. 2084/1992 εφαρμόζονται ανεξαρτήτως του χρόνου, προ ή μετά το 1992, κατά τον οποίο υπάλληλοι υπηρετούσαν σε Διεθνή Οργανισμό.

Εν όψει του ότι το ανωτέρω έγγραφο του Γ.Λ.Κ. φέρεται να απαντά στο υπ' αρ. Α.Π. Φ.Π7ΓΕΝ-49987/16-10-2013 έγγραφο της ΣΤ1 Δ-νσεως Προσωπικού και Διοικητικής Οργάνωσης του ΥπΕΞ, εζητήθη η αποστολή από την τελευταία στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Εξωτερικών του εγγράφου αυτού.

Από το αποσταλέν στο ως άνω Γραφείο τελευταίο έγγραφο προκύπτει, ότι το τεθέν στο Γ.Λ.Κ. ερώτημα ήταν: α) κατά πόσον υφίσταται διακριτική ευχέρεια του εν λόγω υπαλλήλου, αποσπασθέντος σε Διεθνή Οργανισμό κατά τα έτη 1996 έως 2001, «να καταβάλει ή μή τις σχετικές κρατήσεις, με αποτέλεσμα να μπορεί να παρατείνει την παραμονή του στην υπηρεσία, προκειμένου να συμπληρώσει 35ετή συντάξιμη {ενν.: υπηρεσία} (ενώ έχει συμπληρώσει πραγματική) ή εάν το άρθρο 11 παρ. 6 έχει υποχρεωτική εφαρμογή και υποχρεούται για το χρονικό διάστημα, κατά το οποίο τελούσε σε άδεια άνευ αποδοχών, να καταβάλλει τις σχετικές εισφορές και μόνο όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 8 έχει δικαίωμα επιλογής » και β) « κατά πόσον οι κρατήσεις που προβλέπονται, κατά περίπτωση, από τις διατάξεις των άρθρων 6 του ν. 1902/1990 και 20 της παρ. 2 του ν. 2084/1992

και αναφέρονται στην παρ. 8 αφορούν σε υπαλλήλους που υπηρετούσαν πριν το 1992 σε διεθνή οργανισμό.».

Όπως διευκρίνισε η ΣΤ' Γενική Διεύθυνση, τηλεφωνικώς, εν όψει του κατεπείγοντος, κατόπιν ζητηθείσης από το ως άνω Γραφείο Νομικού Συμβούλου σχετικής διευκρίνισης εν σχέσει προς το εάν κατεβλήθησαν ή όχι αποδοχές, σύμφωνα με την διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 61 του προϊσχύσαντος Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών (Ν. 2594/1998), ο νομικός προβληματισμός της ερωτώσης Υπηρεσίας είναι ακριβώς αυτός που τίθεται στο υπό κρίση υπ' αρ. Α.Π. 1064/9-1-2014 έγγραφό της.

Σημειώνεται επίσης, ότι δια του υπ' αρ. 197/Ερ 2/14/16-1-2014 εγγράφου του ανωτέρω Γραφείου Νομικού Συμβούλου εζητήθη η άποψη του ΓΛΚ επί του τιθεμένου ενώπιον του ΝΣΚ ερωτήματος, όπως αυτό διατυπώνεται, χωρίς, μέχρι την ημερομηνία εξετάσεως του ερωτήματος ενώπιον του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, να έχει περιέλθει σχετική απάντηση στο ως άνω Γραφείο.

II. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ:

Στο άρθρο 98 του ισχύοντος Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών (Ν. 3566/2007 - ΦΕΚ 117, τ. Α') ορίζεται:

« Αποχώρηση λόγω συμπλήρωσης 35ετούς υπηρεσίας.

1. *Οι υπάλληλοι του Διπλωματικού Κλάδου που έχουν συμπληρώσει το 60ό έτος της ηλικίας τους αποχωρούν από την υπηρεσία, εφόσον έχουν συμπληρώσει τριακονταπενταετή πραγματική και συντάξιμη δημόσια υπηρεσία.*

2. *Ως πραγματική δημόσια υπηρεσία νοείται κάθε υπηρεσία, η οποία παρασχέθηκε στο Δημόσιο ή σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, εφόσον, προκειμένου για υπηρεσία με σχέση ιδιωτικού δικαίου, αυτή ελήφθη*

υπόψη ή προσμετρήθηκε για το διορισμό, την ένταξη, μονιμοποίηση, απόκτηση βαθμού, ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο μισθολογική εξέλιξη του υπαλλήλου και αναγνωρίζεται ως συντάξιμη από το Δημόσιο.

3.».

Περαιτέρω, στην παρ. 5 του άρθρου 107 του ισχύσαντος κατά το αντίστοιχο κρίσιμο χρονικό διάστημα Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών (Ν. 419/1976 – ΦΕΚ 221, τ. Α') ορίζεται:

«Επιτρέπεται η απόσπασις, άνευ αποδοχών, υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών παρά τη Γραμματεία Διεθνούς Οργανισμού, θεωρουμένου του χρόνου αποσπάσεως ως χρόνου πραγματικής δημοσίας υπηρεσίας.».

Επίσης, στις παρ. 5 και 7 του άρθρου 61 του επίσης, για το αντίστοιχο κρίσιμο χρονικό διάστημα, ισχύσαντος Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών (Ν. 2594/1998 – ΦΕΚ 62, τ. Α') ορίζεται:

«5. Με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών επιτρέπεται η απόσπαση, χωρίς τους περιορισμούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε διεθνείς οργανισμούς ή διασκέψεις ή διπλωματικές διαπραγματεύσεις. Οι κατά τα ανωτέρω αποσπώμενοι υπάλληλοι λαμβάνουν τις αποδοχές και το επίδομα υπηρεσίας στην αλλοδαπή των ομοιοβάθμων τους, οι οποίοι υπηρετούν στις ελληνικές διπλωματικές ή προξενικές αρχές της χώρας στην οποία λειτουργούν οι προαναφερόμενοι οργανισμοί, εκτός εάν αμείβονται από αυτούς. Εάν δεν υφίσταται διπλωματική ή προξενική αρχή στη χώρα έδρας του οργανισμού, το επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομικών.».

«7. Ο χρόνος της απόσπασης λογίζεται, σε κάθε περίπτωση, ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας.».

Εξ άλλου, στα άρθρα 8 του Ν. 2594/1998 και 10 του Ν. 3566/2007 (προϊσχύσας και ισχύων Οργανισμοί του ΥπΕξ) ορίζεται, ότι για θέματα, που

δεν ρυθμίζονται από τους νόμους αυτούς, εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, οι οικείες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα.

Επίσης, στο άρθρο 2 του Κώδικα Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων, ΝΠΔΔ (Ν. 3528/2007, ΦΕΚ 26, τ. Α') ορίζεται:

«1. Στις διατάξεις του παρόντος Κώδικα υπάγονται οι πολιτικοί διοικητικοί υπάλληλοι του κράτους και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Υπάλληλοι ή λειτουργοί του κράτους ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίοι, κατά συνταγματική ή νομοθετική πρόβλεψη, διέπονται από ειδικές διατάξεις, καθώς και οι υπάλληλοι των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις ειδικές γι' αυτούς διατάξεις.»

Περαιτέρω, στο άρθρο 51 (και όχι 74, όπως, προφανώς, εκ παραδρομής αναγράφεται στο έγγραφο του ερωτήματος) του αμέσως ανωτέρω νόμου ορίζεται:

« Άδειες χωρίς αποδοχές.

1. Επιτρέπεται η χορήγηση στον υπάλληλο, μετά από αίτησή του, άδειας χωρίς αποδοχές, εφόσον οι ανάγκες της υπηρεσίας το επιτρέπουν. Η άδεια αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τον ένα (1) μήνα εντός του ίδιου ημερολογιακού έτους.

2.

3.

4. Στον υπάλληλο που αποδέχεται θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή σε διεθνή οργανισμό, στον οποίο μετέχει η Ελλάδα, χορηγείται μετά από γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου άδεια χωρίς αποδοχές μέχρι πέντε (5) έτη, η οποία μπορεί να παραταθεί με την ίδια διαδικασία για μία ακόμα πενταετία.

.....

5. Ο χρόνος της άδειας χωρίς αποδοχές αποτελεί χρόνο πραγματικής

υπηρεσίας μόνο στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 4 του παρόντος

άρθρου.

6. Κατά τη διάρκεια της άδειας της παρ. 4 του άρθρου αυτού ο υπάλληλος υποχρεούται να καταβάλλει τις νόμιμες κρατήσεις για κύρια και επικουρική ασφάλιση και στα ταμεία πρόνοιας, οι οποίες αντιστοιχούν στο βαθμό ή το μισθό της υπηρεσίας στην οποία ανήκει οργανικά.».

Όμοια ρύθμιση περιείχαν οι διατάξεις των προϊσχυσάντων υπαλληλικών κωδίκων.

Ειδικότερα, στις παρ. 4, 5 και 6 του άρθρου 51 του Ν. 2683/1999 ορίζετο:

«4. Στον υπάλληλο που αποδέχεται θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή σε διεθνή οργανισμό, στον οποίο μετέχει η Ελλάδα, χορηγείται μετά από γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου άδεια χωρίς αποδοχές μέχρι πέντε (5) έτη, η οποία μπορεί να παραταθεί με την ίδια διαδικασία για μια ακόμα πενταετία. Αν ο υπάλληλος δεν εμφανιστεί να αναλάβει καθήκοντα μέσα σε δύο (2) μήνες από τη λήξη της άδειας, θεωρείται ότι παραιτήθηκε αυτοδικαίως από την υπηρεσία.

5. Ο χρόνος της άδειας άνευ αποδοχών αποτελεί χρόνο πραγματικής υπηρεσίας μόνο στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων 1 και 4.

6. Κατά τη διάρκεια της άδειας της παρ. 4 ο υπάλληλος υποχρεούται να καταβάλλει τις νόμιμες κρατήσεις για κύρια και επικουρική ασφάλιση και τα ταμεία πρόνοιας, οι οποίες αντιστοιχούν στο βαθμό ή το μισθό της υπηρεσίας του στην Ελλάδα, στην οποία ανήκει οργανικά.».

Επίσης, στην παρ. 6 του άρθρου 101 Π.Δ. 611/1977) ορίζετο:

« Υπάλληλοι του Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δύνανται να αποδεχθούν θέσιν εις διεθνή οργανισμόν, εις τον οποίον μετέχει και η Ελλάς, μόνον μετά προηγουμένην άδειαν του αρμοδίου Υπουργού, χορηγουμένην μετά γνώμην του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου. Η αυτή άδεια απαιτείται και δια την ανανέωσιν ή παράτασιν της θητείας των. Οι κατά την προηγουμένην περίπτωσιν υπάλληλοι, διαρκούσης της υπηρεσίας των εις διεθνή οργανισμόν και δια χρόνον μη δυνάμενον να υπερβή

συνολικώς την δεκαπενταετίαν, λογίζονται τελούντες εις κανονικήν απουσίας άδειαν άνευ αποδοχών. Ο χρόνος της κατά τα ανωτέρω υπηρεσίας θεωρείται ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας δια πάσαν περίπτωσιν και ως συντάξιμος τοιούτος. Διαρκούσης της τοιαύτης άδειας, οι υπάλληλοι υποχρεούνται όπως καταβάλλουν πάσας τας εκ του μισθού των κρατήσεις, αι οποίαι αντιστοιχούν εις τον βαθμόν της θέσεως της εν Ελλάδι υπηρεσίας, εις την οποίαν ανήκουν.».

Εξ άλλου, στις παραγράφους 6 και 8, ως αυτές ισχύουν, του άρθρου 11 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (Π.Δ. 169/2007, ΦΕΚ 120, τ. Α') ορίζεται, μεταξύ άλλων:

« Θεμελιωτική συντάξιμη υπηρεσία.

6.

Δημόσιος υπάλληλος που αποδέχεται θέση ή παρατείνει ή ανανεώνει τη θητεία του σε διεθνή οργανισμό στον οποίο μετέχει η Ελλάδα, λογίζεται ότι τελεί σε κανονική άδεια απουσίας χωρίς αποδοχές κατά την διάρκεια της υπηρεσίας του στον Οργανισμό αυτό και για χρόνο που δεν μπορεί να υπερβεί τη δεκαετία συνολικά.

Ο χρόνος της πιο πάνω υπηρεσίας θεωρείται σαν πραγματική δημόσια υπηρεσία για κάθε περίπτωση και σαν συντάξιμος με την τήρηση των διατάξεων της παρ. 8 αυτού του άρθρου.

.....

8. Δεν υπολογίζεται σαν συντάξιμος ο χρόνος οποιασδήποτε υπηρεσίας, αν χρησίμευσε ή θα χρησιμεύσει σύμφωνα με νόμο για απόκτηση δικαιώματος σύνταξης σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου ή σε διεθνή οργανισμό στον οποίο συμμετέχει και η Ελλάδα, καθώς και αν για το χρόνο αυτόν καταβλήθηκε ή θα καταβληθεί, μετά την απομάκρυνση του υπαλλήλου ή του στρατιωτικού, εφάπαξ αποζημίωση ή χρηματική αμοιβή, εκτός αν αυτή επιστραφεί ή προκειμένου γί' αυτούς που υπηρετούν σε διεθνείς οργανισμούς αν

καταβληθούν στο Ελληνικό Δημόσιο οι κρατήσεις που προβλέπονται κατά περίπτωση από τις διατάξεις των άρθρων 6 του ν. 1902/1990 και 20 της παρ. 2 του ν. 2084/1992.

.....».

III. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ – ΘΕΣΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ:

α. Εκ των προαναφερθεισών διατάξεων προκύπτει, ότι υπάλληλος του διπλωματικού κλάδου του Υπουργείου Εξωτερικών αποχωρεί από την υπηρεσία, εφ' όσον έχει συμπληρώσει το 60ό έτος της ηλικίας του και τριακονταπενταετή πραγματική και συντάξιμη δημόσια υπηρεσία, όπως αυτή νοείται σύμφωνα με την ως άνω διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 98 του Οργανισμού του ΥπΕξ, ότι στον υπάλληλο, που αποδέχεται θέση σε Διεθνή Οργανισμό, στον οποίο μετέχει η Ελλάδα, χορηγείται μετά από γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου άδεια χωρίς αποδοχές μέχρι πέντε (5) έτη, η οποία μπορεί να παραταθεί με την ίδια διαδικασία για μία ακόμα πενταετία, χρονικό διάστημα, το οποίο αποτελεί χρόνο πραγματικής υπηρεσίας, ότι κατά την διάρκεια της άδειας αυτής ο υπάλληλος υποχρεούται να καταβάλλει τις νόμιμες κρατήσεις για κύρια και επικουρική ασφάλιση και στα ταμεία πρόνοιας, οι οποίες κρατήσεις αντιστοιχούν στο βαθμό ή το μισθό της υπηρεσίας, στην οποία ανήκει οργανικά, ότι ο δημόσιος υπάλληλος, που αποδέχεται θέση ή παρατείνει ή ανανεώνει τη θητεία του σε Διεθνή Οργανισμό, στον οποίο μετέχει η Ελλάδα, λογίζεται ότι τελεί σε κανονική άδεια απουσίας χωρίς αποδοχές, κατά την διάρκεια της εκεί υπηρεσίας του και για χρόνο που δεν μπορεί να υπερβεί τη δεκαετία συνολικά, και ότι ο χρόνος της ως άνω υπηρεσίας θεωρείται ως πραγματική δημοσία υπηρεσία για κάθε περίπτωση και ως συντάξιμος, τηρουμένων των διατάξεων της παρ. 8 του άρθρου 11 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (Π.Δ. 169/2007), στις οποίες, τελευταίες διατάξεις, ορίζεται ποιος δεν υπολογίζεται ως συντάξιμος χρόνος. Δεν υπολογίζεται, λοιπόν, ως συντάξιμος ο χρόνος οποιασδήποτε υπηρεσίας,

εάν χρησίμευσε ή θα χρησιμεύσει, σύμφωνα με νόμο, για απόκτηση δικαιώματος συντάξεως σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κυρίας ασφαλίσεως, συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου, ή σε διεθνή οργανισμό στον οποίο συμμετέχει και η Ελλάδα, καθώς και αν για το χρόνο αυτόν κατεβλήθη ή θα καταβληθεί, μετά την απομάκρυνση του υπαλλήλου, εφάπαξ αποζημίωση ή χρηματική αμοιβή, εκτός αν αυτή επιστραφεί ή, προκειμένου γι' αυτούς που υπηρετούν σε διεθνείς οργανισμούς, αν καταβληθούν στο Ελληνικό Δημόσιο οι κρατήσεις που προβλέπονται κατά περίπτωση από τις αναφερόμενες στην ως άνω παρ. 8 του άρθρου 11 διατάξεις.

Εξ άλλου, από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει, ότι, όπου δεν υπάρχουν ειδικές ρυθμίσεις, εφαρμογή έχουν, αναλόγως, οι διατάξεις του Υ.Κ.

β.1 Πρέπει πάντως να σημειωθεί, ότι απόσπαση άνευ αποδοχών προεβλέπετο στην προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 107 παρ. 5 του προϊσχύσαντος Οργανισμού του Υπεξ (Ν. 419/1976) ενώ στην επίσης προαναφερθείσα διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 61 του αμέσως επομένου Οργανισμού (Ν. 2594/1998), για την απόσπαση σε Διεθνή Οργανισμό προεβλέποντο αποδοχές, και ότι, συνεπώς, θα έπρεπε να έχουν γίνει κρατήσεις, εκτός εάν ο αποσπώμενος υπάλληλος αμείβετο απ' αυτόν.

β.2 Εν σχέσει δε προς την τελευταία αυτή διάταξη (61 παρ. 5), θα μπορούσε να υποστηριχθεί, ότι πρόκειται για ειδική διάταξη, αφορώσα στους υπαλλήλους του Υπεξ, και ότι, συνεπώς, δεν επετρέπετο απόσπαση υπαλλήλου του Υπεξ σε Διεθνή Οργανισμό άνευ αποδοχών, εκτός εάν ο αποσπώμενος υπάλληλος αμείβετο απ' αυτόν, πολλώ μάλλον όταν υπήρχε ρητή διάταξη περί άνευ αποδοχών αποσπάσεως (Ν. 419/1976), η οποία όμως δεν επαναλαμβάνεται στον μετέπειτα Οργανισμό (Ν. 2594/1998).

β.3 Ως προς τον προβληματισμό, εάν εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του Υ.Κ., σημειώνεται, ότι έχουν εκδοθεί οι υπ' αρ. 50/2003, 222/2007 γνωμοδοτήσεις του Ν.Σ.Κ., εν όψει όμως άλλων διατάξεων του Οργανισμού του Υπεξ, καθώς και οι υπ' αρ. 301/2011, 278/2011 εν όψει μη σχετικών με το Υπεξ διατάξεων (η τελευταία με ειδικότερη, λόγω της φύσεως της Αρχής, αιτιολογία) κ.ά. γνωμοδοτήσεις του Ν.Σ.Κ.

β.4 Εν προκειμένω, με δεδομένο ότι δεν προκύπτει από το ερώτημα ότι ο απεσπασμένος υπάλληλος αμείβετο από τον Διεθνή Οργανισμό ούτε όμως ότι ελάμβανε αποδοχές από το ελληνικό κράτος, θα μπορούσαν να υποστηριχθούν και οι δύο απόψεις ' τόσο η ανωτέρω υπό **β.2** όσο και η αντίθετη, δηλαδή ότι δεν φαίνεται να συντρέχει λόγος να αποκλεισθεί η δυνατότητα προσφυγής στις ανωτέρω διατάξεις Υ.Κ. περί αποδοχής υπό υπαλλήλου του ΥΠΕΞ θέσεως σε Διεθνή Οργανισμό, άνευ αποδοχών.

β.5 Όμως, ανεξαρτήτως του ποια είναι η ορθότερη άποψη, πάντως, εν προκειμένω, η ερωτώσα Υπηρεσία διευκρίνισε, ως προαναφέρθη, ότι ο εν λόγω υπάλληλος απεσπάσθη άνευ αποδοχών, εν πάση δε περιπτώσει, εναπόκειται στην Υπηρεσία να διαπιστώσει εάν κατεβλήθησαν σ' αυτόν αποδοχές και εάν έγιναν οι νόμιμες επ' αυτών κρατήσεις, οπότε και εξυπακούεται ότι δεν υπάρχει υποχρέωση καταβολής τους, καθ' ό μέτρο έγιναν αυτές.

γ. Συνεπώς, εφ' όσον υπάλληλος του διπλωματικού κλάδου έχει τύχει αδειας προς αποδοχή θέσεως σε Διεθνή Οργανισμό, άνευ αποδοχών, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις, ο χρόνος υπηρεσίας του εκεί λογίζεται ως χρόνος πραγματικής και συντάξιμης δημοσίας υπηρεσίας, υποχρεούται δε αυτός, για το χρονικό αυτό διάστημα, να καταβάλλει τις νόμιμες κρατήσεις για την ασφάλισή του. Σύμφωνα δε με τις ανωτέρω διατάξεις, μόνον εάν ο χρόνος οποιασδήποτε υπηρεσίας εχρησίμευσε ή θα χρησιμεύσει για απόκτηση δικαιώματος συντάξεως, τότε ο χρόνος αυτός δεν υπολογίζεται ως συντάξιμος.

δ. Επομένως, εάν δεν συντρέχει η τελευταία αυτή προϋπόθεση, τότε ο χρόνος υπηρεσίας του υπαλλήλου σε Διεθνή Οργανισμό, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες διατάξεις, λογίζεται ως χρόνος πραγματικής και συντάξιμης δημοσίας υπηρεσίας, η μή καταβολή δε εκ μέρους του υπαλλήλου των νομίμων για τον χρόνο αυτόν κρατήσεων δεν επηρεάζει, τον χαρακτήρα του ανωτέρω, διανυθέντος σε Διεθνή Οργανισμό, χρόνου ως συνταξίμου (υπό την έννοια, δηλαδή, ότι, εν μή καταβολή, θα παρετίνετο ο χρόνος του υπαλλήλου στην υπηρεσία έως ότου κατέβαλλε τις κρατήσεις), αλλά ο χρόνος αυτός

εξακολουθεί να λογίζεται συντάξιμος, με την υποχρέωση, εν πάση περιπτώσει, του υπαλλήλου προς καταβολή των κρατήσεων αυτών.

ε. Αντίθετη εκδοχή θα είχε ως αποτέλεσμα να παρατείνεται κατά το δοκούν, με μόνη την μή καταβολή των κρατήσεων και επομένως, υπό την εκδοχή αυτή, με την μή συμπλήρωση συνταξίμου υπηρεσίας, ο χρόνος παραμονής του υπαλλήλου στην ενεργό υπηρεσία, με αποτέλεσμα την καταστρατήγηση των προαναφερθεισών διατάξεων, που προβλέπουν, τότε συνταξιοδοτείται ο υπάλληλος διπλωματικού κλάδου (60^ο έτος ηλικίας-35ετής υπηρεσία).

στ. Εν προκειμένω, στο υπό κρίση έγγραφο της ερωτώσης Υπηρεσίας αναφέρεται, ότι υπάλληλος του διπλωματικού κλάδου απεσπάσθη σε Διεθνή Οργανισμό, για πέντε έτη, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις των άρθρων 107 παρ. 5 του Ν. 419/1976 και 61 παρ. 5 και 7 του Ν. 2594/1998 (Οργανισμοί ΥπΕξ κατά τα κρίσιμα χρονικά διαστήματα), άνευ αποδοχών, δεν κατέβαλε δε αυτός τις αντίστοιχες κρατήσεις. Από το διδόμενο ιστορικό δεν προκύπτει, ότι ο απεσπασμένος υπάλληλος αμείβετο από τον Διεθνή Οργανισμό. Από το διδόμενο ιστορικό δεν προκύπτει επίσης, ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 8 του άρθρου 11 του Κώδικα πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων (ΠΔ 169/2007), οπότε δεν θα υπελογίζετο ως συντάξιμος ο υπό τις προϋποθέσεις αυτές χρόνος υπηρεσίας.

ζ. Κατ' ακολουθία των προαναφερθέντων, και υπό το αναφερόμενο ανωτέρω, υπό **III. β.5**, πρίσμα, ο χρόνος υπηρεσίας του εν λόγω υπαλλήλου σε Διεθνή Οργανισμό λογίζεται ως χρόνος πραγματικής και συντάξιμης δημοσίας υπηρεσίας, υποχρεούται δε αυτός, για το χρονικό αυτό διάστημα, να καταβάλει τις νόμιμες κρατήσεις για την ασφάλισή του, εφ' όσον βεβαίως η υπηρεσία του εκεί ήταν άνευ αποδοχών και δεν έγιναν οι νόμιμες κρατήσεις.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:

Εν όψει των ανωτέρω, το Α' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους εγνωμοδότησε ομοφώνως, ότι στο τεθέν ερώτημα προσήκει

καταφατική απάντηση, δηλαδή, ότι η υπηρεσία υπαλλήλου του διπλωματικού κλάδου του Υπουργείου Εξωτερικών, ο οποίος απεσπάσθη, άνευ αποδοχών, σε Διεθνή Οργανισμό για χρονικό διάστημα 5 ετών, για το οποίο χρονικό διάστημα δεν κατέβαλε στο Δημόσιο εισφορές, λογίζεται ως πραγματική δημόσια και συντάξιμη υπηρεσία, με την υποχρέωση του υπαλλήλου να καταβάλει τις σχετικές νόμιμες κρατήσεις.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 27-1-2014

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΠΕΣΣΟΣ
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΓΑΡΥΦΑΛΙΑ ΣΚΙΑΝΗ
Νομικός Σύμβουλος του Κράτους